

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za izobraževanje, kulturo, znanost, šport in mladino

4

Številka: 601-01-3/2025/17
Ljubljana, 28. 8. 2025

EPA 2179-IX

Komisija Državnega sveta za izobraževanje, kulturo, znanost, šport in mladino je na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 95/09 – odl. US, 21/13 – ZFDO-F, 81/18 – odl. US, 16/23 in 12/24 – ZVDZ-E) ter 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14, 26/15, 55/20, 123/20, 67/22 in 69/23) sprejela naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (ZVrt-H), druga obravnava

Komisija Državnega sveta za izobraževanje, kulturo, znanost, šport in mladino (v nadaljevanju: komisija) je na 31. seji 27. 8. 2025 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (ZVrt-H) v drugi obravnavi (v nadaljevanju: predlog zakona), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **ne podpira**.

* * *

Med najpomembnejšimi novostmi predloga zakona je ureditev pravočasne vključitve otrok iz ranljivih skupin oz. otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami v predšolske programe, pri čemer je kot skrajni ukrep predvideno, da center za socialno delo lahko odloči o vključitvi otroka v krajši program v obsegu 240 ur letno, leto dni pred vstopom v šolo. Posebej je opredeljena vloga občin, na območju katerih so evidentirana romska naselja, da spremljajo in spodbujajo vključevanje romskih otrok v vrtec. Predlog novele predvideva tudi rešitve za primere nasilja v družini, kjer je kot izjema omogočeno, da lahko na podlagi mnenja centra za socialno delo otrok v vrtec vpiše ali izpiše le eden od staršev.

Pomemben del sprememb se nanaša na financiranje in kadrovske rešitve. Iz državnega proračuna bodo kriti stroški za delovna mesta romskih pomočnikov in vzgojiteljev v prilagojenih programih, zagotovljena bodo tudi sredstva za informacijsko-komunikacijsko tehnologijo, uvedeno je novo delovno mesto vzgojitelja za zgodnjo obravnavo s tedensko obveznostjo 25 ur. Občine bodo še naprej imele možnost povečati število otrok v oddelku za največ dva, vendar bo podzakonski akt natančno določil izjeme, ko povečanje ne bo dovoljeno.

Predlog zakona uvaja tudi nekatere spremembe na področje koncesij, po katerih občina ne more razpisati koncesije zasebnemu vrtcu, če se število oddelkov v javnem vrtcu zmanjšuje, hkrati pa natančneje določa višino sredstev, ki jih mora občina zagotavljati koncesionarju, ter časovno obdobje podelitve koncesije, ki ne sme biti krajše od 7 in ne daljše od 15 let. Spreminja se financiranje zasebnih vrtcev, saj bodo iz občinskih in državnega proračuna financirani le tisti zasebni vrtci, ki izvajajo programe po posebnih pedagoških načelih in izpolnjujejo zakonske pogoje. Prehodna določba pa zagotavlja, da se vsi zasebni vrtci, ki imajo ob uveljavitvi novele sklenjene pogodbe z občinami, financirajo po sedaj 34. členu veljavnega zakona do 31. 8. 2035. Če vrtcu v tem obdobju poteče koncesija in mu občina ne podeli nove, mu pripada financiranje v višini 85 % do konca prehodnega obdobja.

* * *

Komisija se je seznanila s stališčem Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj ter Interesne skupine lokalnih interesov, ki sta se maja letos, na pobudo Skupnosti občin Slovenije, seznanili s problematiko morebitne ukinitve veljavne možnosti povečanega oz. t. i. fleksibilnega normativa glede števila otrok v vrtcih. Po razpravi sta sprejeli sklep, da podpirata prizadevanja občin za ohranitev tega instrumenta, saj naj bi fleksibilni normativ predstavljal nujno orodje za prilagajanje lokalnim razmeram, ker upošteva prostorske in kadrovske možnosti ter demografske posebnosti. Komisija in interesna skupina zato podpirata kompromisni predlog, da se pogoji in merila za uporabo fleksibilnega normativa natančno določi v podzakonskem aktu. Ob tem opozarjata, da razprava o t. i. normativu +2 pogosto prikriva dejanske sistemske težave predšolske vzgoje, kot so kadrovske stiske, prostorske omejitve in finančna nevzdržnost sistema. Zato bi odprava možnosti povečanega normativ brez državne podpore občine neobvladljivo dodatno obremenila in poslabšala razmere v predšolski vzgoji. Komisija in interesna skupina tako ocenjujeta, da je v danih okoliščinah nujno ohraniti fleksibilni normativ kot prilagodljiv instrument, ki omogoča odzivanje na realne potrebe lokalnih skupnosti.

Komisija se je seznanila s stališči in pripombami Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (SVIZ), Skupnosti vrtcev Slovenije, Združenja ravnateljev vrtcev Slovenije in Združenja zasebnih vrtcev Slovenije, Združenja mestnih občin Slovenije ter Združenja Montessori vrtcev Slovenije, Društva katoliških vrtcev in predstavnika zasebnega vrtca Zavod Grega.

SVIZ, Skupnost vrtcev Slovenije in Združenje ravnateljev vrtcev Slovenije se zavzemajo za postopno ukinitvev možnosti povečanega oz. fleksibilnega normativa v javnih vrtcih, ki je bil pred 20 leti uveden kot začasen ukrep za zagotavljanje vključitve vseh otrok v vrtce in da starši ne bi bili prepuščeni dragim alternativnim oblikam varstva. Dogovor je predvidel, da se bo ob izboljšanih razmerah sistem vrnil na zakonsko določen osnovni normativ, vendar se je v praksi povečan normativ pogosto uveljavil kot trajna praksa – posledica tega je ukinjanje vrtčevskih oddelkov ob upadu vpisa otrok, otroci so prerazporejeni v številčno večje skupine, kar vpliva na kakovost dela, saj je v prenatrpanih skupinah manj prostora, težje je zagotavljati individualno obravnavo, otroci od vzgoje odnesejo manj, zaposleni pa delajo v zahtevnejših pogojih. Izkušnje zaposlenih kažejo, da manjše skupine otrok bistveno izboljšajo klimo v oddelku, omogočajo kakovostnejše delo in boljše pogoje za razvoj otrok. V razpravi je

bilo poudarjeno, da so zakonski normativi oblikovani na strokovnih izhodiščih in temeljijo na novem kurikulumu, ki ga ob povečanih normativih ni mogoče kakovostno izvajati. Zavzemajo se, da bi se fleksibilni normativ takoj ukinil v oddelkih starejših otrok in postopno zniževal v oddelkih prvega starostnega obdobja. Hkrati pa je potrebno že ob uveljavitvi predlagane novele zakona jasno določiti izjeme, kjer povečanje normativa ne sme biti dovoljeno, na primer če več kot 25 % otrok prihaja iz neslovensko govorečega okolja (dodatna jezikovna skupina), če več kot 25 % otrok zahteva posebne potrebe ali če skupni delež obeh ranljivih skupin presega 25 % oziroma če igralni prostor na otroka ne dosega zakonsko določenih standardov. To stališče temelji na spremenjenih razvojnih značilnosti otrok, povečanemu deležu otrok s posebnimi potrebami, ki zahtevajo več individualne podpore, na akutnem pomanjkanju kadra ter socialni varnosti zaposlenih. Posebej se izpostavljajo izzivi uvajanja otrok v prvo starostno obdobje, kjer v večjem vrtcu in pri večjem številu novincev (okoli 150 na leto v večjih vrtcih) zahteve po individualnem pristopu postajajo izjemno intenzivne, kar vpliva na kakovost predšolske vzgoje. V razpravi je bila poudarjena pripravljenost za sodelovanje pri rešitvah, vključno s prilagoditvijo prostorov in iskanjem dodatnih ukrepov, da bi zagotovili razvojno ustrezno, varno in kakovostno okolje za otroke, obenem pa ohranili optimalne delovne pogoje za strokovne delavce. Ukinitve fleksibilnega normativa je treba razumeti z vidika zagotavljanja kakovostne predšolske vzgoje, individualnega pristopa k otrokom, varnosti in razvoja tako otrok kot zaposlenih. SVIZ je npr. zbral podporo več kot 36.000 posameznikov (strokovnih delavcev in staršev), kar odraža široko javno podporo ukinitvi povečanega normativa.

Združenje mestnih občin Sloveniji, ki deli svoje stališče tudi z drugimi združenji občin, poudarja, da mora lokalna samouprava kot samostojna veja oblasti imeti polno pristojnost odločanja o mreži javnih in zasebnih vrtcev, prav tako podpirajo predvideno ohranitev fleksibilnega normativa, ker občine najboljše poznajo lokalne razmere. Ob tem v združenjih izpostavljajo pomen raznolikosti pedagoških pristopov, kot so waldorfski in montessori programi, ki jih potrjuje strokovni svet, saj ti pomembno dopolnjujejo javni kurikulum. Ohranitev fleksibilnega normativa utemeljujejo s tem, da gre za nujen odziv na realno prostorsko in finančno situacijo v občinah. Ocenjujejo, da bi odprava fleksibilnega normativa zahtevala dodatne investicije v višini preko 170 milijonov evrov z najmanj 17 milijonov evrov dodatnih letnih stroškov. Ker so sredstva iz razpisov ministrstva omejena in omogočajo vsaki občini prijavo zgolj enega projekta, to pomeni le parcialno, nesistemsko reševanje prostorskih težav. Občine opozarjajo tudi na posledice za starše – v najdražjem programu prvega starostnega obdobja bi zmanjšanje števila otrok v oddelku pomenilo do 20 % povišanje plačil, kar bi lahko vodilo v večje povpraševanje po neformalnem varstvu ter s tem slabljenje javne mreže vrtcev. Dodajajo še, da je povprečna dnevna odsotnost otrok v vrtcih okoli 25 % ter da so oddelki najmlajših otrok jeseni pogosto napol prazni zaradi poznih vpisov, kar omogoča bolj individualizirano delo vzgojiteljic. Združenja občin opozarjajo tudi na razlike med občinami pri zagotavljanju dodatne pomoči otrokom s posebnimi potrebami, stroški za specialne pedagoge in spremljevalce močno bremenijo občinske proračune. Po njihovem mnenju je nujno, da te stroške prevzame država, da bodo vsi otroci imeli enake možnosti ne glede na kraj bivanja. V razpravi je bila izražena skrb občin, da bodo predlagane spremembe financiranja negativno vplivale na organiziranje razvojnih oddelkov. Trenutni sistem, po katerem ministrstvo od leta 2019 prevzema dodatne stroške, omogoča, da so otroci z najtežjimi primanjkljaji dobili priložnost obiskovati razvojne oddelke v neposredni bližini doma. Oslabitev tega sistema bi po

njihovem mnenju pomenila korak nazaj pri enaki dostopnosti predšolske vzgoje za najbolj ranljive otroke.

Združenje zasebnih vrtcev Slovenije, Združenje Montessori vrtcev Slovenije, Društvo katoliških vrtcev in Zavod Grega opozarjajo na negativne posledice predlaganih zakonskih sprememb glede financiranja zasebnih vrtcev, ki ogrožajo obstoječi model javno-zasebnega delovanja. Izpostavljajo tri ključne cilje predšolske vzgoje: visoko vključenost otrok, zagotavljanje kakovostne pedagoške obravnave in pluralnost izbire za starše. Po njihovem visoka vključenost ni dosegljiva le z javnimi vrtci, saj starši pogosto iščejo manjše ali specializirane vrtce zaradi posebnih potreb otrok (zdravstvene težave, razvojne posebnosti itd.) ali nezaupanja do neformalnih oblik varstva. Omejevanje zasebnih vrtcev bi po njihovih ocenah zmanjšalo dostopnost in možnost sprotnega vključevanja otrok. Zasebni vrtci predstavljajo pomemben dopolnilni element, saj zagotavljajo strokovne kadre s specifičnimi pedagoškimi usmeritvami, ki jih javni sistem ne bi mogel v celoti ponuditi. Ukinitvev financiranja bi lahko povzročila odhod teh strokovnjakov iz sistema predšolske vzgoje, kar bi zmanjšalo kakovost storitev. V razpravi je bilo opozorjeno, da občine ne financirajo vrtcev kot institucij, temveč otroke, kar naj določalo njihovo obveznost sofinanciranja. Omejevanje financiranja zasebnih vrtcev bi vplivalo na možnost izbire staršev, ki bi postala privilegij predvsem premožnejših, kar pa ne sledi načelom socialne države. Predlog zakona omejuje pridobivanje koncesij oz. možnostjo podaljšanja in omogoča delovanje vrtcev le s programi s posebnimi pedagoškimi načeli, zato staršem v praksi ponuja le omejeno izbiro. Predlagano določilo prepoveduje razpis koncesije, če so v javnem vrtcu prosta mesta, kar naj bi bilo kontradiktorno, saj se hkrati ohranja možnost povečanja normativov za dva otroke na oddelek. Predlaga se, da bi se spremenjena zakonodaja nanašala le na novoustanovljene zasebne vrtce, obstoječim pa omogočilo nadaljevanje dela pod obstoječimi pogoji, s čimer bi se ohranila stabilnost sistema in staršem zagotovila svobodna izbira. V razpravi je bilo tudi opozorjeno, da naj bi predlagane spremembe neposredno prizadele več kot 835 zaposlenih v zasebnih vrtcih po Sloveniji in okoli 1.200 otrok, ki trenutno obiskujejo te vrtce. Izpostavljena je bila tudi neustreznost predlaganega prehodnega obdobja do 31. 8. 2035, saj bi otroci, ki se vključijo pozneje, ostali brez možnosti nadaljevanja programa; zato se predlaga skrajšanje datuma, da se zmanjša negotovost in olajša načrtovanje za starše in vrtce. Predstavniki zasebnih vrtcev poudarjajo, da so posegi v delovanje zasebnih vrtcev nepotrebni, saj ti delujejo pod enakimi standardi kot javni vrtci, zagotavljajo kakovostno in fleksibilno predšolsko vzgojo ter omogočajo sodelovanje z lokalnimi oblastmi in ministrstvom. Ohranjanje stabilnosti, možnosti nadaljnjega razvoja in pluralnosti programov je po njihovem mnenju ključno za zagotavljanje celovite, kakovostne in dostopne predšolske vzgoje za vse otroke.

* * *

V odgovoru je predlagatelj pojasnil, da kljub različnim stališčem in perspektivam vseh deležnikov v sistemu predšolske vzgoje obstaja skupna vrednota – zagotavljanje kakovostne in celovite vzgoje za otroke. Opozarja, da se sistem srečuje z realnimi demografskimi izzivi: število otrok na generacijo je v zadnjih letih nižje (približno 700–1.000 otrok na generacijo), kar vpliva na kapacitete tako javnih kot zasebnih vrtcev, pa tudi na višje nivoje izobraževalne vertikale. Pri oblikovanju zakonodaje je zato nujno upoštevati demografske podatke, razpoložljive vire in potrebe otrok ter staršev, ob tem pa ohraniti kakovost in raznolikost ponudbe. Izpostavljeno je bilo, da je v sistemu

pomembna pluralnost prek javnega kurikuluma in delovanje vrtcev, ki sledijo posebnim pedagoškim načelom. Regulative in zakonske določbe se uvajajo z namenom zagotavljanja kakovosti, a se pri tem priznavajo različne okoliščine posameznih vrtcev, kot so kadri, prostorske zmogljivosti, financiranje in specifične potrebe otrok. Pomemben element je stabilnost: dolga prehodna obdobja in postopki na dolgi rok so namenjeni temu, da vrtci lahko načrtujejo svoje delo, starši pa imajo jasne možnosti izbire, ne glede na spremembe zakonodaje. Predlog zakona bistveno ne posega v delovanje obstoječih vrtcev, ki izvajajo programe s posebnimi pedagoškimi načeli, hkrati pa se priznava potreba po prilagodljivosti glede prihodnjih demografskih in družbenih sprememb. Poudarjeno je bilo, da je skupni cilj vseh deležnikov zagotavljanje kakovostnega programa, stabilnosti sistema in sodelovanja med vrtci, lokalnimi skupnostmi in ministrstvom. Namen zakonodajnih sprememb je ustvariti okvir, ki omogoča prilagodljivost v hitro spreminjajočem se svetu, hkrati pa zagotavlja osnovno stabilnost in kontinuiteto delovanja sistema.

* * *

Komisija poudarja kompleksno vlogo zasebnih vrtcev v slovenskem sistemu predšolske vzgoje, pri čemer izpostavlja neposreden vpliv predloga zakona na kakovost, dostopnost in finančno stabilnost organiziranja predšolske vzgoje za razvojni potencial otrok – spremembe v sistemu ne morejo biti kratkoročne, saj se številna vprašanja, kot so financiranje, kadrovska struktura in organizacija delovanja vrtcev, lahko rešujejo le postopoma. Komisija izpostavlja, da posebno skrb vzbujajo dodatni stroški, ki občinam nastajajo za izvajanje zakonskih nalog, ti se pogosto prenesejo na starše, skupno pa to pomeni pritisk na lokalne oblasti in povzroča splošno nezadovoljstvo. Breme zagotavljanja, organiziranja in financiranja, predšolske vzgoje je neenakomerno porazdeljeno, zato se izpostavlja nujnost po uravnoteženem financiranju s strani države.

Komisija ugotavlja, da zasebni vrtci ponujajo večjo fleksibilnost glede prisotnosti otrok, individualiziran pristop v zgodnjem razvoju in večjo vključenost staršev v proces vzgoje, kar je ključno za optimalen razvoj otroka. Ob tem poudarja tudi pravico staršev do svobodne izbire vrtca za svoje otroke. Starši se odločajo na podlagi različnih razlogov – strokovnih, logističnih ali ideoloških, zasebni vrtci pa omogočajo alternativne programe, ki dopolnjujejo javno predšolsko mrežo. Zasebni vrtci predstavljajo obliko konkurence in njen učinek lahko spodbuja javne vrtce k izboljšavam, kar pa prispeva k dvigu kakovosti celotnega sistema. Komisija izpostavlja pomen vključevanja otrok s posebnimi potrebami, saj zasebni vrtci pogosto omogočajo bolj individualizirane programe, ki prispevajo k boljšemu razvoju, samostojnosti in socialni vključenosti teh otrok.

Komisija obenem izpostavlja tudi finančne in organizacijske izzive. Občine, ki upravljajo javno mrežo vrtcev in financirajo tudi različne druge javne storitve, pogosto ne morejo še kriti stroškov zasebnih iniciativ, čeprav jim država podeli koncesije. Ugotavlja tudi, da nestabilnost financiranja zasebnih vrtcev in nihanja v normativih lahko vodijo v zmanjšanje prostorskih kapacitet ali celo zapiranje vrtcev, kar neposredno prizadene tako otroke, starše kot zaposlene. Trenutno ima približno 70 % oddelkov v Sloveniji povečan normativ, hkrati pa se zapira število oddelkov, kar vpliva na kakovost predšolske vzgoje.

Komisija opozarja, da demografski trendi, zlasti upad števila novorojenih, dodatno zahtevajo prilagoditev kapacitet ob hkratnem ohranjanju kakovosti, saj razvoj otroka med prvim in petim letom predstavlja ključno obdobje za kasnejše učenje, socialno vključevanje in kognitivni razvoj. Komisija pri tem ugotavlja, da javnost zagovarja uravnotežen pristop s postopno prilagoditvijo normativov ob hkratnem zagotavljanju kakovosti in razvoja otrok, in dodaja, da manjših vrtčevskih oddelkov ne gre ocenjevati zgolj glede na zahtevnost prostorskih pogojev, temveč tudi pozitivnem vplivu na kakovost vzgoje in individualno obravnavo otrok.

Komisija poudarja, da je hibridni model predšolskega varstva, ki vključuje tako javne kot zasebne vrtce, pomemben za stabilnost in kakovost sistema. Ohranjanje trenutnih koncesij, vključitev vseh priznanih, tako javno veljavnih kot po posebnih pedagoških načelih, predšolskih programov in dolgoročno načrtovanje prostorskih možnosti omogočajo stabilno financiranje, razvoj kadrov in učinkovito prilagajanje lokalnim potrebam. Pri tem je temeljno vodilo dobrobit otrok in podpora mladim družinam, hkrati pa konkurenčno okolje zasebnih vrtcev spodbuja izboljšave v javnem predšolskem sistemu, kar prispeva k dvigu kakovosti celotnega sistema v kontekstu demografskih in finančnih izzivov prihodnosti. Na tej podlagi komisija poziva k premišljenim in dolgoročnim rešitvam, ki bodo ob pravici do izbire še naprej zagotavljale kakovostno predšolsko vzgojo kot temelj razvoja družbe in investicijo v človeški kapital.

Komisija na podlagi razprave vseh deležnikov in ocene (ne)utemeljenosti razlogov za ohranitev možnosti povečanega normativa kvalificiranim predlagateljem amandmajev predlaga, da v nadaljevanju zakonodajnega postopka povzamejo kot svoje in matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora predlagajo v sprejem naslednja amandmaja:

K 3. členu:

Besedilo 3. člena Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (ZVrt-H) se spremni tako, da se glasi:

"Drugi odstavek 17. člena se črta. Dosedanji tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena postanejo drugi tretji, četrti in peti odstavek.«

Obrazložitev:

Možnost povečanega števila otrok v oddelku vrtca je bila pred več kot 20 leti uvedena kot začasna izjema, v praksi pa postala stalno pravilo. Občine tako od vrtcev pričakujejo, da načrtujejo povečanje števila otrok v oddelkih, kar se utemeljuje predvsem s finančnimi razlogi in ne glede na posledice za zagotavljanje kakovostne predšolske vzgoje. Trenutno se pomembno zmanjšujejo generacije predšolskih otrok, prostih mest v vrtcih pa je praviloma večje od vpisanega števila otrok. Kljub zniževanju števila otrok veliko občin še vedno ohranja povečan normativ. Četudi ostanejo igralnice nezasedene, so ostale zasedene z dodatnima dvema otrokoma, število zaposlenih pa se posledično znižuje. Kljub temu, da je v vrtce vključenih čedalje več otrok s posebnimi potrebami oz. rizičnimi dejavniki, da je delo v oddelkih vedno težje, da otroci potrebujejo več individualne obravnave ipd., predlog zakona ohranja fleksibilni normativ. Strokovni dokumenti (Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju iz leta 2011, predlog nacionalnega programa za vzgojo in izobraževanje 2023–2033) predlagajo ukinitve možnost povečanega normativa, saj je ustrezno število otrok v oddelkih

ključno za kakovost. Strokovni delavci in starši opozarjajo, da je zmanjšanje števila otrok v oddelkih nujno za ohranjanje kakovosti predšolske vzgoje, s katero se Slovenija lahko primerja na mednarodni ravni.

Predlog zakona vsemu navkljub t. i. fleksibilni normativ opredeljuje kot pravilo oz. občini omogoča prosto izbiro, razen izjem, ki bodo opredeljene v podzakonskem aktu. Iz k predlogu zakona priloženega osnutka pravilnika je razumeti, da predlagane omejitve dejansko ne bi omejevale možnosti povečanja števila otrok v skupini. Pogoj minimalne notranje igralne površine pa ureja drug podzakonski akt, ki ga morajo vrtci (in občine) že upoštevati pri oblikovanju oddelkov. Ta predpisuje minimalno notranjo igralno površino (najmanj 3 m² na otroka) in ni realizirana v praksi niti po 25 letih od sprejeta.

V PREHODNIH IN KONČNIH DOLOČBAH

Za 17. členom Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (ZVrt-H) se doda nov 17.a člen, ki se glasi:

»17.a člen

(prehodni režim ukinjanja možnosti povečanja števila otrok v oddelkih)

Določba 3. člena se prične uporabljati postopoma, in sicer:

- s 1. septembrom 2026 za oddelke, v katere so vključeni otroci, stari od 1. do 2. leta,
- s 1. septembrom 2027 za vse oddelke 1. starostnega obdobja,
- s 1. septembrom 2028 za oddelke, v katere so vključeni otroci, stari od 3. do 4. leta,
- s 1. septembrom 2029 za vse oddelke 2. starostnega obdobja.«

Obrazložitev:

Glede na statistične podatke in tudi podatke pristojnega ministrstva se trenutno zmanjšujejo generacije predšolskih otrok (večinoma zaradi nižjega števila rojenih otrok). Pomembna je ukinitiv možnosti povečanja števila otrok v oddelku v celoti. Vsekakor pa tovrstna sprememba zahteva postopno uveljavitev, zato upošteva položaj predšolske vzgoje v občinah, način oblikovanja oddelkov v vrtcih in koristi otrok (v skupinah, ki so že oblikovane na podlagi povečanega normativa) se predlaga postopna ukinitiv možnosti povečanja števila otrok v oddelkih vrtca, in sicer s pričetkom v šolskem letu 2026/2027 (v oddelkih otrok starih od 1. do 2. leta) in postopno naprej do pričetka šolskega leta 2029/2030.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Branimir Štrukelj.

Predsednik
Branimir Štrukelj, l.r.